

телни сж: Хамбургъ, Бременъ съ Бремерхафенъ и Яде при нѣмско море, Кюнигсбергъ, Данцингъ, Штетинъ, Штраalzундъ, Любекъ и Кийль на Балтийско море. Отъ тѣхъ утвърдени сж: Кюнигсбергъ, Данцингъ, Штетинъ, Штраalzундъ и Кийль. Кийль и Яде сж военни пристанища. Отъ 37-тѣ сжхопѣтни твърдини по-забѣлѣжителни сж: Лютцентъ, Грауденцъ, Торнъ, Познанъ, Магдебургъ, Кобленцъ съ Еренбрейтштеинъ, Келнъ съ Дейтлизъ, Минденъ, Дюпелъ, Майнцъ, Страсбургъ и Метцъ.

Видъ на повърхнината и климатъ. По видъ-тъ на повърхнината Германия може се раздѣли на двѣ части — Южна и Сѣверна: Южна — висока, Сѣверна — низка. По срѣдъ тѣхъ иде срѣдне-Германската планина, която се раздѣля на нѣколко планински вериги, отъ кои-то по-забѣлѣжителни сж: Судетски-тѣ, на кои-то западната частъ се нарича Исполинови планини, Саксонски-тѣ Рудни, Фихтель, Тюрингенски-тѣ, Рюнъ, Таунусъ. На посока къмъ з. Срѣдне-Германската планина изобщо се снишава отъ 1500 до 800 арш. срѣдня височина; най-високий връхъ — Шнее-Коте (на исполинската планина) има до 2250 арш. срѣдня височина. Снѣженъ връхъ нѣма ни единъ.

Срѣдне-Германският планински гребенъ дѣли Германия по климатъ и растителностъ на двѣ части: сѣверна безъ лозя и южна съ лозя, по рѣчни-тѣ долини.

Високата частъ на Германия прѣдставя три планински купа: Карпатски, Германски и Алпийски. Карпатски-тѣ планини се пускатъ въ Германия само съ западни-тѣ си крайща. Германски-тѣ правятъ вѣтрѣ въ Германия плоски възвишения — въ Германия Баварската, Франконската и Бохемската планини. Баварската се отдѣля отъ Франконската съ нѣколко възвишения, кои-то се наричатъ Германска Юра; а Франконската се свършва на з. съ цѣлъ рѣдъ височини, кои-то се наричатъ Шварцвалдъ, и кои-то стрѣвно се спускатъ къмъ срѣдне Рейнско-то равнище.